

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417210285
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4417210285.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: P. M. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., U. XA, zastúpená: Mgr. Marta Magyarová, advokátka, so sídlom Palárikovo, Janka Kráľa 4, proti žalovanej: P. N. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., D. XX, zastúpená: JUDr. Martin Kanás, advokát, so sídlom Nitra, Školská 3, o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. apríla 2018, č. k. 17C/85/2017-83, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i**
a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 20. apríla 2018, č. k. 17C/85/2017-83 zamietol žalobu a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 12.5.2017 domáhala ochrany osobnosti, keď žiadala, aby sa žalovaná ospravedlnila žalobkyni za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti spôsobenú nepravdivými, nepresnými a skresľujúcimi tvrdeniami o osobe žalobkyne citovanými v zmysle Stanoviska zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii ZŠ na pracovnej porade na Základnej škole SNP 5, Šurany dňa 6.3.2017 a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13.00 hod, ktoré verejné ospravedlnenie mala žalovaná urobiť na pracovnej porade konanej na Základnej škole SNP Šurany a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch bezprostredne nasledujúcich po právoplatnosti rozsudku.

2.2. Zároveň sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej zaplatenia 5 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobu odôvodňovala tým, že na pracovnej porade dňa 6.3.2017 konanej na ZŠ SNP 5, Šurany v zmysle zápisnice z pracovnej porady z 6.3.2017 sa žalovaná, t.j. zamestnankyňa uvedenej školy v pozícii pedagogický zamestnanec - učiteľ, člen rady za pedagogických zamestnancov a predsedníčka odborového zväzu základnej školy prihlásila o slovo a predniesla tzv. stanovisko zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii na ZŠ. Tvrdenia a výroky smerujúce na osobu žalobkyne v zmysle stanoviska žalovaná predniesla aj na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13.00 hod., čo je zaprotokolované v zmysle zápisnice z XXII. riadneho zasadania Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13.00 hod. na strane 673 a zverejnenej na webovej stránke - oficiálnej stránke Mesta Šurany www.surany.sk. Žalovaná tvrdenia a výroky uvedené v zmysle stanoviska predniesla bez akéhokoľvek relevantného dôkazu, ktoré by deklarovalo a potvrdzovalo ich pravdivosť a opodstatnenosť.

2.3. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná uviedla nepresné a skresľujúce informácie smerujúce na osobu žalobkyne ešte aj z obdobia pred troch rokov a viac, keď žalobkyňa vykonávala funkciu zástupkyne riaditeľky školy a ktoré záležitosti boli v kompetencii riaditeľky školy. Žalobkyňa tvrdí, že sa nedopustila konaní uvedených žalovanou, tieto tvrdenia považuje za nepravdivé, pričom výroky žalovanej považuje za ohováranie, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jej vážnosť u spoluobčanov a poškodiť ju v zamestnaní. Ďalej žalobkyňa tvrdila, že konanie žalovanej považuje za neoprávnený zásah do práva na ochranu jej osobnosti a to občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, za konanie, ktorým bola žalobkyňa v značnej miere znížená vážnosť u občanov a dôstojnosť žalobkyne, ktorý neoprávnený zásah bol spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti žalobkyne. Žalobkyňa považuje konanie žalovanej aj za také správanie, v dôsledku ktorého došlo k vytváraniu zstrašujúceho, nepriateľského, zahanbujúceho, ponižujúceho, potupujúceho, zneuctvujúceho a urážajúceho prostredia a ktorého úmyslom a následkom je zásah do ľudskej dôstojnosti. Žalobkyňa ďalej dôvodila, že je možné, že konanie žalovanej smerovalo aj k tomu, aby žalobkyňa sama ukončila pracovný pomer so školou ako zamestnávateľom, čo je možné konštatovať z výroku žalovanej uvedeného v stanovisku. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 13 ods. 3 Zákonníka práce, § 2a ods. 1, 4, 7 z. č. 365/2004 Z. z. Zákon o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), ďalej na § 11, § 13 Občianskeho zákonníka.

3.1. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že riaditeľka ZŠ SNP 5 Šurany na pracovnej porade dňa 6.3.2017 informovala prítomných o prednese primátora mesta Šurany na Mestskom zastupiteľstve o tom, že opäť mala byť podaná na Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka sťažnosť ohľadom rekonštrukcie elektroinštalácie v A pavilóne a jazykového kurzu pre žiakov 2. stupňa ZŠ SNP 5 Šurany vykonávaných na ZŠ SNP 5, Šurany v roku 2015, pričom hlavná kontrolórka sťažnosť už po niekoľkokrát preverila a uviedla, že je neopodstatnená. Informovala, že primátor ďalej uviedol, že bolo zistené, že anonymný sťažovateľ s nickom H. a G.. C. X. je tá istá osoba. Informovala, že mesto zvažuje právne kroky voči tejto osobe, nakoľko poškodzuje dobré meno nielen školy, ale aj mesta.

3.2. V zmysle uvedeného bodu zápisnice písmeno b) sa o slovo prihlásila žalovaná a predniesla stanovisko zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii na ZŠ, ktoré tvorí prílohu uvedenej zápisnice, ktoré stanovisko znie nasledovne: „My, kolektív učiteľov ZŠ SNP 5, sa chceme vyjadriť k situácii na našej škole a sťažnostiam kolegyne X., ktoré opakovane predkladá rôznym úradom a s ktorými sa absolútne nestotožňujeme. Kolegyňa narúša svojimi sťažnosťami dobré meno školy, atmosféru na pracovisku a s jej názormi na rôzne záležitosti nesúhlasíme. Jej činnosť nepriamo ovplyvňuje vyučovací proces a činnosť vedenia školy, ktoré je vystavované neustálym kontrolám a nútené vypracovávať smernice k rôznym pracovným úlohám. Sústavne v sťažnostiach zameriava pozornosť len na vykonávané negatíva chodu školy a poškodzuje imidž školy na verejnosti i na inšpekčnom úrade. Už v čase jej zastávania funkcie sme trpeli rôzne nespravodlivosti, strach a spísali sme o tom petíciu v roku 2014. Vždy sme pocítovali od nej nadradené arogantné správanie a dávala nám najavo ľudské a profesionálne podceňovanie. Využívala prístup k podriadeným z pozície sily a neprofesionálne riešenie svojich úloh. Napríklad: Kolegyňa dala podpísať nevyplnený hospitačný záznam, vtrhla do triedy a začala robiť poriadok na hodine, ktorá prebiehala normálne. Takmer všetci, ktorí tu pracujú viac rokov by jej mohli vyčítať rôzne krivdy z minulosti a napriek tomu ju akceptujeme ako kolegyňu. Služobne mladšie kolegyne sú takisto znechutené jej záškodníckym správaním. Naplnil sa ale i náš kalich trepezlivosti s ňou. Cieľom jej sťažností je zrejme snaha o škodenie súčasnému vedeniu, pretože nikdy sa neprišla sťažovať priamo a ani na poradách nepredniesla žiadne konštruktívne návrhy na zmeny. Jej nelojnosť a negatívne počínanie v práci je zrejme i v súčasnosti. Vynáša interné záležitosti viazané mlčanlivosťou a služobným tajomstvom. Na Pedagogickej rade prejavila nesúhlas s celým kolektívom skúsených učiteľov, keď obhajovala maximálne nevhodné správanie problematickej žiačky svojej triedy a bagatelizovala vážnosť problému i vo vypracovanom posudku tejto žiačky. Kolegom zasahuje do udeľovania poznámok pri porušovaní školského poriadku žiakom v jej triede. Neustále ignorovaním podnecuje kolegov, aby sa tiež sťažovali a kritizovali chod školy. Domnievame sa, že týmito neopodstatnenými sťažnosťami sa menovaná kolegyňa a jej manžel snažia zakryť prešľapy a porušovania zákonov v období, keď sama zastávala vedúcu funkciu, nakoľko práve v tomto období nám ako zamestnancom školy napr. nebol vydávaný cestovný príkaz, keď sme boli vyslaní na exkurziu, či inú pracovnú cestu a neboli nám preplácané diéty. Bolo obdobie, keď sme nedostávali stravné lístky a nebolo možné odstravovať sa v školskej jedálni. Niektorým kolegyňiam nebolo umožnené čerpať dovolenku, bola im odpočítavaná namiesto lekárskeho vyšetrení a v čase PN, pričom ani nepodpísali doklad o jej žiadaní. Naopak pri súčasnom vedení máme zatiaľ iba dobré skúsenosti s komunikáciou a môžeme asertívne prejsť svoj

názor. Pani riaditeľka je ústretová, dokáže prijímať nové podnety, podporuje nové nápady. Spolu so zástupcami školy vytvárajú veľmi dobrú atmosféru v pracovnom prostredí, čo vnímame ako prvoradé pri práci. Učiteľ je psychicky veľmi náročné povolanie, kde je nutnosťou vložiť do práce celého človeka. Pri deťoch - tie sú alfou a omegou školy, je potrebné byť v dobrom psychickom stave. Učiteľ má ísť deťom príkladom. Nie sme si istí, či človek s takýmto prístupom dáva dobrý príklad svojim žiakom. Táto situácia ovplyvňuje verejnú mienku o škole a nechceme si predstaviť, čo si môžu myslieť rodičia. Sme kvalitná škola a celý pedagogický zbor má veľmi dobré vzťahy, ktoré treba udržiavať a nie ich ničieť, najmä pre pokoj a dobre vykonanú prácu s deťmi. Ak menovaná kolegyňa nie je stotožnená s terajším smerovaním školy, bolo by vhodné, aby zvažila svoje ďalšie pôsobenie na škole.“

4.1. Ďalej prvoinštančný súd zistil, že s vyššie uvedeným stanoviskom vyjadrili súhlas nasledovní zamestnanci svojím podpisom, a to: O. X., O. Q., Y. O., H. M., O. H., W. H., L. O., F. W., X. T., P. X., N. C., D. N., D. X., D. I., T. P., P. P., F. X., U. P., B. W., P. T., X. Q., Y. P., Q. P., U. O. a S. Q..

4.2. Z výňatku zo zápisnice z XXII. riadneho zasadania Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13.00 hod. na strane 673 mal súd preukázané, že v zmysle 13. bodu programu je uvedený otvorený list pedagógov a zamestnancov ZŠ SNP 5 Šurany, ktorý predložila P. N. C., učiteľka ZŠ SNP 5 Šurany, ktorý list je pripojený k zápisnici, a ktorá žalovaná prečítala stanovisko zamestnancov ZŠ SNP 5 Šurany k situácii na škole.

4.3. Považoval ďalej za preukázané, že G. C. X. žiadal o sprístupnenie informácie - zaslanie úplnej zápisnice zo zasadnutia poslancov mestského zastupiteľstva aj s prílohami, na ktorej bolo schválené vykonanie rekonštrukcie elektroinštalácie v A budove ZŠ SNP 5 Šurany v roku 2014, schválenie poverenia riaditeľky školy vykonaním výberového konania a vyčlenením finančných prostriedkov mesta na vykonanie danej rekonštrukcie, pričom žiadal informácie zaslať na emailovú adresu A.. Ďalej sa tam nachádzala reakcia na odpoveď Mestského úradu Šurany, zároveň G. C. X. žiadal o sprístupnenie informácie - zaslanie kópie kontroly kurzov anglického jazyka konaných v dňoch 19.-23.1.2015 a 2.-6.11.2015 ZŠ SNP 5 Šurany. Taktiež G. C. X. žiadal o sprístupnenie informácie, kto bol prijatý v období od 1.7.2014 do 28.2.2017 na miesto údržbára v základnej škole SNP 5 Šurany, ktorá je v zriaďovacej pôsobnosti Mesta Šurany v rámci projektu „Základná škola, ul. SNP č. 5 Šurany II etapa“ ITMS č. 22110120686 sa vytvorilo jedno pracovné miesto obsadené mužom. Keďže je to miesto financované peniazmi z EÚ žiadal, aby mu boli uvedené informácie poskytnuté. Následne žiadal o sprístupnenie kópie výsledkov kontroly vykonané Mestom Šurany na základe odstúpeného podnetu na vykonanie kontroly z Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka evidovaného k ich spisovému číslu 3236/2015-021-90-PO a kópiu výsledkov kontroly vykonanej Mestom Šurany na základe odstúpeného podnetu na vykonanie kontroly z MPRV evidovaného k ich spisovému číslu 3958/2015-021-131-PO. Ďalej sa tam nachádzalo emailové podanie adresované Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR od adresáta s nickom F.. Ďalej upozornenia pre hlavného kontrolóra Mesta Šurany na porušenia zákonov, VZN Mesta Šurany, podmienok pre čerpanie nenávratného príspevku na zateplenie budov v používaní ZŠ SNP 5 Šurany, príspevku na vytvorené pracovné miesto vzniknuté v dôsledku zateplovania budov od adresáta s nickom F..

4.4. V ďalšom obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku prvoinštančný súd uviedol obsah výpovede žalobkyne a žalovanej z pojednávania konaného dňa 25.10.2017.

5.1. Po vykonanom dokazovaní dospel prvoinštančný súd k záveru, že nebola daná pasívna procesná legitímácia žalovanej. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, keď žiadala, aby sa žalovaná ospravedlnila žalobkyni za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti spôsobenú nepravdivými, nepresnými a skresľujúcimi tvrdeniami o osobe žalobkyne citovanými v zmysle Stanoviska zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii ZŠ na pracovnej porade na Základnej škole SNP 5, Šurany dňa 6.3.2017 a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13.00 hod, ktoré verejné ospravedlnenie mala žalovaná učiniť na pracovnej porade konanej na Základnej škole SNP Šurany a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch bezprostredne nasledujúcich po právoplatnosti rozsudku. Zároveň sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej o zaplatenie 5 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

5.2. V konaní nebolo sporné, že bolo spísané stanovisko zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii na ZŠ, keď uvedené stanovisko podpísalo 25 zamestnancov školy a to konkrétne O. X., O. Q., Y. O., H. M., O. H., W. H., L. O., F. W., X. T., P. X., N. C., D. N., D. X., D. I., T. P., P. P., F. X., U. P., B. W., P. T., X. Q., Y. Q. P.. Taktiež nebolo sporné, že vyššie uvedené stanovisko prečítala na pracovnej porade dňa 6.3.2017 konanej na Základnej škole SNP 5 Šurany a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 žalovaná, o čom svedčia aj predložené vyššie uvedené zápisnice ako aj samotné výpovede strán sporu.

5.3. V prejednávanej veci je nespornou skutočnosť, že žalovaná nebola autorkou predmetného stanoviska, keď podľa obsahu stanoviska ako aj podľa podpisu osôb, ktoré stanovisko podpísali, išlo o spoločné stanovisko viacerých zamestnancov Základnej školy SNP 5 v Šuranoch, ktorá skutočnosť vyplýva aj z výpovede žalovanej, ktorá na pojednávaní konanom dňa 25.10.2017 vypovedala, že išlo o kolektívne stanovisko, keď všetci kolegovia vyjadrovali svoj názor, dalo sa to na papier, názory boli zaslané elektronicky emailom p. učiteľke T., ktorá bola slovenčinárkou, ktorá stanovisko spísala. Žalovaná sa bránila tým, že uvedené stanovisko nediktovala, nespisovala, podpísala ho a na požiadanie kolegov ako aj z pozície člena školskej rady a predsedkyne odborového orgánu školy prečítala tak na pracovnej porade konanej dňa 6.3.2017 ako aj zasadaní Mestského zastupiteľstva dňa 6.4.2017. Uvedené skutočnosti žalobkyňa nerozporovala, keď vo svojej výpovedi uviedla, že nemá vedomosť o tom kto vypracoval uvedené stanovisko, ani o tom, či žalovaná podnecovala ostatných zamestnancov na spísanie stanoviska, pričom vypovedala, že s kolegami sa normálne baví, nie je medzi nimi nevráživosť, bežne sa bavia o súkromných a pracovných veciach až na skupinu zamestnancov, ktorí boli účastní na vypracovaní stanoviska - T., I., C., O., M..

6.1. Prvoinštančný súd ďalej k predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti uviedol, že prišlo k neoprávnenému zásahu, a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Tieto náležitosti musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na druhej strane znášať sankcie uložené súdom. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia, je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, alebo odstrániť následky zásahov, alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je vždy tá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania, neoprávneného zasahujúceho do chránených osobnostných práv. V každom súdnom sporovom konaní existuje okruh otázok, ktoré súd skúma i bez návrhu. Medzi takéto otázky patrí aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného. V prejednávanej veci bolo rozhodujúce posúdenie vecnej legitímácie strán sporu. Aktívnu legitímáciu žalobkyne mal súd nesporne preukázanú zo Stanoviska zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii na ZŠ ako aj zo samotnej žaloby.

6.2. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej preukázanú nemal, pretože v konaní nebolo sporné, že nebola autorkou predmetného stanoviska, keď išlo o kolektívne stanovisko 25 zamestnancov základnej školy, ktorí v ňom spoločne vyjadrili svoj postoj k situácii na škole, pričom žalovaná uvedené stanovisko prečítala na požiadanie kolegov ako aj zo svojej pozície predsedníčky odborového zväzu školy a členky rady školy. Žalovaná nie je tá, ktorá zásah do osobnostných práv žalobkyne spôsobila, nie je daná jej zodpovednosť (objektívna zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie) a nie jej daná ani jej vecná pasívna legitímácia, keď z jej strany nebol preukázaný neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne.

6.3. Riadne označenie všetkých strán sporu ako nositeľov práv a povinností je hmotnoprávnou podmienkou podaného návrhu a uplatnenie práva na súdnu ochranu je úzko spojené s procesným postupom súdu, ktorý si strana sporu zvolila, a za ktorý nesie sama zodpovednosť prejavujúcu sa v neúspechu jej žalovaného návrhu. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že žalobkyňa sa domáhala ochrany osobnosti zásahom do jej osobnostných práv na základe prečítaného stanoviska zamestnancov ZŠ SNP Šurany k situácii na škole, v ktorého prípade podľa názoru súdu išlo o kolektívne stanovisko zamestnancov, teda o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, teda nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalovaných, pričom keď návrh súd podrobne nepreskúmaval po vecnej stránke, pretože to v tomto štádiu konania nepovažoval za potrebné, keď žalobu zamietol z procesnej stránky.

6.4. Zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 11, § 13 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 60, § 77 ods. 1 CSP.

6.5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, s poukazom na § 262 odsek 1 CSP, keď žalovaná bola v spore v plnom rozsahu úspešná. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7.1. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázala na to, že žalobkyňa preukázala pasívnu legitimáciu žalovanej, pretože na stanovisku predloženom žalobkyňou bol aj podpis žalovanej a vyjadrila s ním súhlas. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaná uvedené stanovisko obsahujúce nepravdivé údaje o žalobkyni rozširovala ďalej aj jej slovným prednesom na pracovnej porade a na mestskom zastupiteľstve. Žalovaná vyzvala ostatných kolegov, aby podpísali stanovisko, ktorí ešte chcú stanovisko podporiť. Žalobkyni bolo predložené čisté stanovisko, nepodpísané. Žalovaná nepreukázala to, že stanovisko prečítala len z dôvodu, že bola o to požiadaná alebo že sa v ňom nenachádza žiadne ňou napísané slovo, alebo ho nediktovala. Žalobkyňa poukázala napr. na stanovisko k vyplácaniu dovolení.

7.2. Žalobkyňa vyjadrila nesúhlas s názorom prvoinštančného súdu o tom, že ide o kolektívne stanovisko zamestnancov, teda o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaná, teda nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalovaných. Konštatovala, že neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie občana, ktoré zasahuje práva chránené ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo či išlo len o nedbalé preberanie poznatkov a ich šírenie. Môže byť urobený ústne, písomne, alebo inak, pokiaľ z tohto iného spôsobu je možné vyvodiť jeho zmysel a význam.

7.3. Poukázala ďalej na teóriu procesného spoločenstva s tým, že rozhodujúcim kritériom je povaha predmetu konania. V tomto prípade podľa názoru žalobkyne ust. § 11 a nasl. OZ nevyplýva, že predmet konania nemohol byť prejednaný a rozhodnutý samostatne voči žalovanej. Nerozlučné spoločenstvo účastníkov je uvedené v § 77 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, platia úkony jedného z nich i pre ostatných. O takéto nerozlučné spoločenstvo ide všade tam, kde sa účinok a dôsledok rozsudku vzťahuje na všetkých účastníkov (spoločníkov), teda tam, kde podľa hmotného práva ide právo alebo povinnosť, o ktoré v konaní ide nedeliteľnej povahy. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutia všeobecných súdov.

8.1. Použitie kritického stanoviska opierajúce sa o okolnosti, o ktorých je oznamovaný nepravdivý údaj, predstavuje spravidla citeľný neoprávnený zásah do práva fyzickej osoby na ochranu jej osobnosti, pričom tu ide o značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý bude obvykle mať nepriaznivé dôsledky pre takto postihnutú osobu čo do jej postavenia v spoločnosti. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaná preukázala pravdivosť tvrdení uvedených v stanovisku, s ktorými súhlasila a ktoré slovnou (slovným prejavom) ďalej rozširovala, a to ani listinným dôkazom a ani svojou výpoveďou na pojednávaní v konaní. Dôkazné bremeno pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti je na strane žalovaného. To konkrétne v prípade zásahu do cti žalobcu znamená, že žalovaný musí dokázať, že jeho tvrdenie je pravdivé.

8.2. Žalobkyňa pripomenula, že nepoškodzovala imidž školy s poukazom na viaceré projekty, ktoré realizovala pre školu. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti postačí zistenie, že bol zásah objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov. V ďalšom obsahu odvolania žalobkyňa uvádzala predpoklady zodpovednosti (nemajetková ujma podľa § 11 OZ).

9. K odvolaniu žalobkyne sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrila žalovaná, a to súhlasom s odôvodnením napadnutého rozsudku a stotožňujúco vo vzťahu k vecnej správnosti napadnutého rozsudku.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

12.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Uvedené závery sa vzťahujú aj na právne normy procesného charakteru.

12.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12.3. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

12.4. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

12.5. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13.1. Podľa ustanovenia § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

13.2. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

13.3. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

13.4. Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

14. Právo fyzickej osoby dotknutej neoprávneným zásahom do jej osobnostných práv na priznanie občianskoprávných sankcií uvedených v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka ako aj tomu zodpovedajúca povinnosť zasahujúceho subjektu tvoria obsah zodpovednostného vzťahu medzi nimi, ktorý vzniká po splnení všetkých náležitostí predpokladaných zákonom (existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého zasiahnuť do osobnostných práv a príčinná súvislosť medzi zásahom a ním vyvolaným ohrozením alebo porušením osobnostných práv).

15. Všeobecnému osobnostnému právu fyzickej osoby na ochranu osobnosti zodpovedá povinnosť subjektu, ktorý do jej osobnostných práv neoprávnene zasiahol. Táto povinnosť má osobný charakter - je spätá s osobou zasahujúceho subjektu. Fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté, sa môže domáhať priznania zadostučinenia iba voči tomu, kto do jej osobnosti neoprávnene zasiahol. Aj súd v konaní o ochranu osobnosti môže uložiť povinnosť poskytnúť morálnu alebo materiálnu satisfakciu výlučne iba zasahujúcemu subjektu. Pokiaľ subjekt, ktorý do osobnostných práv fyzickej osoby zasiahol, zomrel, nemožno túto povinnosť uložiť, lebo smrťou zasahujúceho subjektu uvedená povinnosť zaniká a neprechádza na iného (§ 460 a za použitia analógie (§ 579 ods. 2) aj §853 Občianskeho zákonníka). Bolo by v rozpore s účelom zákona a podstatou práva na ochranu osobnosti, pokiaľ by túto povinnosť bolo možné uložiť tomu, kto sa protiprávneho zásahu nedopustil (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 126/2011 z 16. apríla 2012).

16.1. Súd prvej inštancie založil svoj zamietajúci rozsudok v podstate na skutkovom zistení, že žalovaná nebola autorkou predmetného stanoviska, že išlo o kolektívne stanovisko 25 zamestnancov základnej školy, pričom žalovaná ho na požiadanie prečítala. V priamej súvislosti s tým, že rozsudok sa mal vzťahovať na každého, koho sa týkalo spoločné kolektívne stanovisko zamestnancov, teda že išlo o také práva a povinnosti, ktoré považoval za nerozlučné procesné spoločenstvo. Z obsahu dôvodov napadnutého rozsudku smerujúcich k zamietnutiu žaloby odvolací súd považoval ako dôvod zamietnutia žaloby skutočnosť, že žalobkyňa nezahrnula (nežalovala) všetkých, ktorí boli súčasťou kolektívneho stanoviska, teda že ho podpísali.

16.2. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvoinštančného súdu o tom, že išlo o nútené procesné spoločenstvo, s dôsledkom zamietnutia žaloby, pretože žalobkyňa neoznačila za žalovaných všetkých, ktorí stanovisko prednesené žalovanou podpísali. Záver prvoinštančného súdu bol predčasný a nesprávny, pretože v tomto prípade nejde o nútené spoločenstvo.

17.1. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

17.2. Podľa § 77 ods. 1 CSP nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

17.3. Podľa § 78 ods. 1 CSP nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

17.4. Podľa § 78 ods. 2 CSP súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

18.1. Odvolací súd uvádza, že z pohľadu úvah ohľadne charakteru procesného spoločenstva je rozhodujúcim kritériom povaha predmetu konania. V tomto prípade ide o práva a ich ochranu, uplatnené v súvislosti so zásahmi do osobnosti žalobkyne. Základy zodpovednosti pri ochrane osobnosti dávajú tušiť, že zásahmi, pri ktorých sa osoba môže domáhať ochrany svojej osobnosti bývajú dotknuté subjektívne záujmy osoby, ktorými podľa jej vnímania bola subjektívne dotknutá. Zásah voči právam

osoby môže vykonať jeden alebo viacerí škodcovia, jedným alebo viacerými skutkami. Nie je vylúčené, že jedným alebo viacerými skutkami zasahujúcim do práv osoby budú zasiahnuté viaceré osoby súčasne, pričom každá z nich môže zasah do jej práv posudzovať odlišne. Potom subjektívna kumulácia na jednej sporových strán v súdnom konaní bude vyžadovať skúmanie charakteru previazanosti spoločenstva, na tej ktorej strane sporu. Z hľadiska uplatnenia ochrany osobnosti na súde bude smerodajný charakter procesného spoločenstva, ktorý je determinovaný aj hmotnoprávnym základom ich „previazania“.

18.2. Na otázku, kto má plniť, treba odpovedať, že dlh má predovšetkým splniť dlžník. Ak je dlžníkov viac, treba skúmať aj charakter, či ide o solidárny, delený alebo nedielny záväzok, čo môže dať zároveň jasnejšiu odpoveď o aké spoločenstvo v súdnom konaní ide. V neposlednom rade je treba rozlišovať procesné spoločenstvo a dôsledok jeho nerealizovania na jednej strane a charakter záväzkov v hmotnoprávnej rovine na strane druhej.

19. Podstata solidárnej zodpovednosti spočíva v tom, že každý škodca zodpovedá za ostatných a všetci zodpovedajú za každého jednotlivého škodcu. Jej zmyslom je prehĺbiť zodpovednosť škodcov za spôsobenú škodu a dôsledne zabezpečiť ochranu práv poškodeného. Právna úprava umožňuje poškodenému domáhať sa náhrady škody od ktoréhokoľvek z poškodených, pretože funkciou pasívnej solidarity je uľahčenie pozície poškodeného. Poškodený môže požadovať náhradu škody od jedného škodcu, ktorý sa nemôže brániť tým, aby poškodený požadoval náhradu aj od ostatných škodcov. Pri škode spôsobenej viacerými subjektmi zákon dáva prednosť pravidlu spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti voči poškodenému s tým, že vo vzájomnom pomere sa škodcovia vysporiadajú podľa účasti na spôsobenej škode (§ 439 Občianskeho zákonníka). Táto zásada má základ v ustanovení § 511 Občianskeho zákonníka a v podstate platí aj pri vyporiadaní vzájomného vzťahu medzi solidárne zodpovednými škodcami (§ 439 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ všeobecná úprava solidárnej zodpovednosti (§ 511 Občianskeho zákonníka) počíta s tým, že ak nie je stanovené inak, sú podiely spoločných dlžníkov rovnaké, ustanovenie § 439 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k nemu ustanovením špeciálnym, spočíva v tom, že tomu zo škodcov, ktorý náhradu škody splnil, vzniká právo požadovať náhradu škody od ostatných škodcov (regres) podľa miery ich účasti na spôsobenej škode.

20. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v jeho odôvodnení z 12. septembra 2011, sp. zn. 5 Cdo 110/2011 kde uviedol, že považuje za potrebné zdôrazniť, že pri uplatnení náhrady škody spôsobenej viacerými škodcami záleží na poškodenom, či bude požadovať náhradu na jednom, na niektorých alebo na všetkých škodcoch. Samotná skutočnosť, že škoda vznikla pôsobením viacerých škodcov, ešte neopodstatňuje aplikáciu ustanovenia o delenej zodpovednosti v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale za predpokladu, že je daná príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím konania) každého zo škodcov a škodlivým následkom, za ktorý sa požaduje náhrada, je dôvodom na aplikáciu ustanovenia o spoločnej zodpovednosti v zmysle § 438 Občianskeho zákonníka, pričom vyžaduje dôsledné uváženie osobitností každého prípadu, majúci na zreteli, že úprava spoločnej zodpovednosti za škodu vychádza zo zásady solidárnej, ktorá má všeobecnú platnosť pre všetky prípady, avšak delená zodpovednosť môže byť síce stanovená rozhodnutím súdu, ale iba v odôvodnených prípadoch, a to v závislosti od účasti škodcov na spôsobenej škode. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. septembra 2011, sp. zn. 5 Cdo 110/2011.)

21.1. Teória a napokon po zmene civilného procesu (precíznejšie) aj zákon- Civilný sporový poriadok- otázku procesných spoločenstiev rozpracováva tak, že z pohľadu subjektívnej kumulácie procesného spoločenstva rozoznáva samostatné, nerozlučné a nútené procesné spoločenstvo.

21.2. Samostatné procesné spoločenstvo bude v civilnom procese pravidlom. Posúdenie otázky, o aký druh spoločenstva v konkrétnom prípade ide, je vecou súdu. Charakter procesného spoločenstva je determinovaný charakterom predmetu konania, teda vlastne hmotnoprávnou úpravou. Samostatné spoločenstvo je také spoločenstvo, kde každý zo spoločníkov má samostatný procesný nárok (povinnosť) voči svojmu procesnému náprotivku. V zásade teda platí, že v konaní existuje toľko nárokov, koľko je spoločníkov. O každom nároku preto možno rozhodnúť samostatne. Z hľadiska hospodárnosti konania však súd bude spravidla rozhodovať v jedinom rozhodnutí vo veci samej, čo však nevylučuje, aby sa napríklad o nároku jedného spoločníka rozhodlo čiastočným rozsudkom, prípadne rozsudkom medzitýmnym. Pri procesnom spoločenstve samostatnom robí úkony (procesné či hmotnoprávne) každý spoločník sám za seba. Nezaväzuje teda svojím úkonom nikoho iného okrem seba, na rozdiel od

spoločenstva nerozlučného (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 263 s.).

21.3. Nerozlučné spoločenské konanie je také procesné spoločenské konanie, kde úkony jedného subjektu spoločenského konania v zásade zaväzujú každý ďalší subjekt, ktorý je členom procesného spoločenského konania. Nerozlučné spoločenské konanie vzniká z povahy veci vždy tam, kde sa rozhodnutie v tejto veci musí vzťahovať na všetky subjekty tvoriace procesné spoločenské konanie na jednej strane (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 264 s.). O nútené procesné spoločenské konanie pôjde vtedy, keď priamo zo zákona alebo z povahy veci je z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutné, aby v konaní vystupovalo spoločenské konanie. Inak povedané, existencia spoločenského konania je v tomto prípade vynútená hmotnoprávnou úpravou.

22.1. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že žalovať možno v takýchto a obdobných prípadoch samostatne aj jedného z viacerých hmotnoprávných škodcov. Procesným dôsledkom takej situácie je, že aj keď sa môže javiť z hmotnoprávneho vzťahu, že išlo o konanie viacerých subjektov, ktorí by mali byť zaviazaní a zodpovední solidárne, uplatnenie nároku môže žalobca zúžiť aj len na jednu osobu. Nešlo o nútené spoločenské konanie. V tomto prípade bol žalovaným len jeden subjekt.

22.2. Dôležité je, aby súd vo fáze posudzovania procesného spoločenského konania mal zodpovedané o čo v konaní ide. Bude potrebné sa zaoberať ustálením toho, čoho a proti komu sa vlastne žalobkyňa žalobou domáha ochrany. Až potom je možné pristúpiť k hodnoteniu charakteru hmotnoprávneho vzťahu medzi viacerými škodcami a potom tiež vyhodnoteniu o aký charakter procesného spoločenského konania ide.

23.1. Podľa § 131 CSP žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

23.2. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

24.1. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 486 s.).

24.2. Obsahom žaloby žalobkyne na viacerých miestach bolo tvrdenie, že „žalovanou bolo prednesené“ stanovisko. Tvrdenie, a teda aj modus zásahu do práv žalobkyne bol opakovaný v žalobe aj následne na iných miestach s tým, že žalovaná stanovisko predniesla bez akéhokoľvek relevantného dôkazu, ktoré by deklarovalo a potvrdzovalo pravdivosť a opodstatnenosť stanoviska. V ďalšom obsahu (napr. na pojednávaní konanom dňa 25.10.2017) žalobkyňa uvádzala, že sa nestotožňuje so stanoviskom zamestnancov. Odvolací súd poukazuje na potrebu tzv. „skutkovej izolácie“, ktorá je schopná odhaliť podstatu žalovaného nároku. Na tomto mieste odvolací súd len poznamenáva, že treba odlišovať skutočnosť napísania stanoviska (samostatným alebo spoločným konaním viacerých osôb), skutočnosť jeho zverejnenia (publikácie), jeho prednesu alebo rozširovania. Koniec koncov vo všeobecnosti osoba, ktorá predniesla nájdený nepravdivý dokument zodpovedá samostatne za akt jeho zverejnenia alebo prednesenia, pokiaľ tento akt osoby spôsobil neoprávnený zásah.

25.1. Vzhľadom na uvedené odvolací súd poukazuje na potrebu ujasnenia, čo bolo podstatou tvrdeného zásahu, ktorý zasiahol do tvrdených práv žalobkyne a až potom bolo (je) možné sa zaoberať otázkou procesného spoločenského konania. Rozhodujúce skutkové tvrdenia musí v rámci konania ustaľovať súd.

25.2. Obdobne to platí aj pre ustaľovanie žalobného petitu. Súdna prax judikovala, že žalobcovi sa neukladá povinnosť formulovať návrh rozsudku, ale iba to, aby sa z návrhu na začatie konania dalo zistiť, čoho sa navrhovateľ domáha. Nová právna úprava ukladá povinnosť žalobcovi formulovať žalobný návrh

- petit. Ide o určitý posun smerujúci k formalizácii sporového civilného procesu. Žalobný návrh musí byť jasný, zrozumiteľný a presne formulovaný. Žaloba je však procesný úkon strany, ktorý treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo spolu žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby. Žalobca musí preto svoj nárok presne vyjadriť tak, aby bola splnená požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Tá je splnená vtedy, ak je možné žalobný petit prevzatý do výroku rozsudku vykonať niektorým zo spôsobov výkonu exekúcie (porovnaj aj ÚS ČR 1.233/97) in (Števček, M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 487 s.).

26.1. Žalobkyňa v zastúpení právnym zástupcom v žalobnej žiadosti uviedla, že sa domáha ospravedlnenia od žalovanej za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti spôsobený nepravdivými, nepresnými a skresľujúcimi tvrdeniami o osobe žalobkyne citovanými v zmysle Stanoviska zamestnancov Základnej školy SNP 5 v Šuranoch k situácii na ZŠ na pracovnej porade na ZŠ SPN 5, Šurany dňa 6.3.2017 a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13:00 hodine, nasledovne: „Ja - N. C. sa touto cestou verejne ospravedlňujem pani Mgr. M. X. za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti spôsobený nepravdivými tvrdeniami citovanými v zmysle stanoviska zamestnancov ZŠ SNP 5 v Šuranoch k situácii na ZŠ na pracovnej porade na základnej škole SPN 5, Šurany dňa 6.3.2017 a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch konaného dňa 6.4.2017 o 13:00 hodine“. Verejné ospravedlnenie je žalovaná povinná učiniť na pracovnej porade konanej na Základnej škole, SNP 5, Šurany a na zasadaní Mestského zastupiteľstva v Šuranoch bezprostredne nasledujúcich po právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žalobkyňa uplatnila aj sumu vo výške 5.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Hoci poukázala na ustanovenia osobitných predpisov, ktoré sa zaoberajú ochranou pred diskrimináciou, z obsahu žaloby jednoznačne vyplývalo, že sa domáhala ochrany osobnosti vo vzťahu k jej kolegyni - žalovanej (nie k zamestnávateľovi).

26.2. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou návrhu (teraz žaloby - pozn. odvolacieho súdu) je petit. V ňom navrhovateľ (teraz žalobca - pozn. odvolacieho súdu) uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť (teda aj vykonateľnosť) výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/126/2011).

26.3. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu žalobnej žiadosti v súhrne s obsahom žaloby ako takej vyplýva, že žalobkyňa žiada jednak ospravedlnenie za nepravdivé tvrdenia prednesené z predmetného stanoviska a navyše žiada od žalovanej 5.000 eur ako nemajetkovú ujmu. Nemožno však bezpečne (a vykonateľne zistiť), ktoré z vyjadrení uvedených v stanovisku mali byť nepravdivé a vo vzťahu ku ktorým navrhuje žalobkyňa vydať rozsudok, ktorým uloží žalovanej povinnosť sa ospravedlniť. Bude úlohou súdu prvej inštancie zákonným postupom odstrániť v súčinnosti so žalobkyňou nejednoznačnosť žalobnej žiadosti tak, aby bol prípadný rozsudok vykonateľný a v súhrne so zásadou res iudicatae mohol byť identifikovateľný rozsah vecí rozhodnutej.

27. Postupom, pri ktorom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobkyne bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou uplatneného nároku, zamietajúc žalobu z procesného dôvodu, bolo žalobcovi porušené právo na spravodlivý proces, lebo práve v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia dôsledkov spočívajúcich v „nedostatku“ procesného spoločenstva neprišlo k vykonaniu ďalšieho dokazovania o nároku žalobkyne, preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28.1. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní bude riadiť právne záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

28.2. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).